

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 31/2013
11.04.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Nevenke Važić, Dragana Jocića, Zorana Tatalovića i Bate Cvetkovića, članova veća, sa savetnikom Tatjanom Milenković, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog M.C., zbog krivičnog dela poreske utaje iz člana 229. stav 2. KZ, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 48/13 od 01.04.2013. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Sremskoj Mitrovici 7 K 643/10 od 01.06.2011. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 3176/11 od 05.04.2012. godine, u sednici veća održanoj dana 11.04.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz br.48/13 od 01.04.2013.godine, kao osnovan, pa SE PREINAČAVAJU pravnosnažne presude Osnovnog suda u Sremskoj Mitrovici 7 K 643/10 od 01.06.2011. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 3176/11 od 05.04.2012. godine, tako što se prema okrivljenom M.C., na osnovu člana 354. tačka 3. Zakonika o krivičnom postupku

ODBIJA OPTUŽBA

da je:

-u vremenu od 09.11.2001. do 24.01.2002. godine u I., kao vlasnik i direktor preduzeća Doo C.t. I., u nameri da potpuno izbegne plaćanje poreza, iako je postojala obaveza prijave, nije prijavio zakonito stečeni prihod ostvaren prometovanjem robe u ukupnoj vrednosti od 27.458.734,10 dinara preko svog preduzeća Doo C.t. I. koji promet je od uticaja na utvrđivanje obaveze plaćanja poreza na promet proizvoda, te je prikrivao podatke od uticaja na utvrđivanje obaveze plaćanja poreza tako što navedeno preduzeće nije poslovalo na adresi na kojoj je registrovano sedište Doo C.t. I., a promenu adrese nije prijavio Trgovinskom sudu Sremska Mitrovica, a iznos obaveze čije se plaćanje izbegava iznosi 5.491.746,80 dinara, za koji iznos je nastupila šteta za oštećenu Republiku Srbiju, pri čemu je okrivljeni bio sposoban da upravlja svojim postupcima, svestan svoga dela, hteo njegovo izvršenje, te bio svestan da je njegovo delo zabranjeno,

-čime bi izvršio krivično delo poreske utaje iz člana 229. stav 2. Krivičnog zakonika („Službeni glasnik RS“ broj 85 od 06.10.2005. godine).

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Sremskoj Mitrovici 7 K 643/10 od 01.06.2011. godine okrivljeni M.C. oglašen je

krivim zbog izvršenja krivičnog dela poreske utaje iz člana 229. stav 2. Krivičnog zakonika („Službeni glasnik R.Srbije broj 85 od 06.10.2005. godine), pa mu je izrečena uslovna osuda kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci i istovremeno određeno da se utvrđena kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku od tri godine, računajući od dana pravnosnažnosti, ne učini novo krivično delo, i osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 200.000,00 dinara, koju je bio dužan da plati u roku od tri meseca računajući od dana pravnosnažnosti presude, i određeno je da će se, ukoliko okrivljeni u navedenom roku ne plati novčanu kaznu ista izvršiti tako što će sud novčanu kaznu zameniti kaznom zatvora, i za svakih započelih 1.000,00 dinara novčane kazne odrediti jedan dan zatvora.

Na osnovu člana 206. stav 2. ZKP, okrivljeni M.C. obavezan je da plati oštećenoj Republici Srbiji po postavljenom imovinsko pravnom zahtevu iznos od 5.491.746,80 dinara, u roku od tri meseca po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu člana 193. stav 1. i 2. tačka 1. i 9. ZKP obavezan je okrivljeni M.C. da na ime troškova krivičnog postupka plati sudu iznos od 133.351,00 dinara, na ime paušala iznos od 5.000,00 dinara, a sve u roku od 15 dana računajući od dana pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Presudom Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 3176/11 od 05.04.2012. godine, žalba branioca okrivljenog M.C. odbijena je kao neosnovana i presuda Osnovnog suda u Sremskoj Mitrovici 7K 643/10 od 01.06.2011. godine potvrđena.

Protiv obe pravnosnažne presude Republički javni tužilac, podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz br.48/13 od 01.04.2013. godine zbog povrede odredbe člana 354. stav 1. tačka 3. ZKP u vezi člana 104. stav 6. KZ, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev za zaštitu zakonitosti, i preinači pravnosnažne presude Osnovnog suda u Sremskoj Mitrovici K.643/10 i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 3176/11 i na osnovu člana 354. stav 1. tačka 3. ZKP odbije optužbu protiv M.C. zbog izvršenja krivičnog dela poreska utaja iz člana 229. stav 2. KZ.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. st.2. i 3. ZKP, u odsustvu uredno obavешtenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta, sa presudama protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je po oceni navoda u zahtevu, našao: Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Osnovano se zahtevom za zaštitu zakonitosti ukazuje da je drugostepenom presudom povređena odredba člana 104. stav 6. KZ na štetu osuđenog M.C.

Naime, članom 103. tačka 5. KZ propisano je da se krivično gonjenje ne može preduzeti kada protekne 5 godina od izvršenja krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko tri godine, a odredbom člana 104. stav 6. KZ propisano je da zastarelost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvostruko vreme koje se po zakonu traži za zastarelost krivičnog gonjenja.

Iz spisa predmeta proizilazi da je okrivljeni M.C. oglašen krivim da je krivično delo poreske utaje iz člana 229. stav 2. KZ („Službeni glasnik R.Srbije“ br.85 od 06.10.2005. godine), za koje je bila propisana kazna zatvora u trajanju od jedne do pet godina i novčana kazna, izvršio u vremenu od 09.11.2001. do 24.01.2002. godine, pa je shodno odredbi člana 104. stav 6. KZ protekom vremena od 10 godina od izvršenja poslednje radnje krivičnog dela, dakle 24.01.2012. godine, nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja.

S obzirom na to, da je presuda Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 3176/11 doneta dana 05.04.2012. godine, kada je već nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja, to je Apelacioni sud u Novom Sadu, po

pravilnoj primeni Krivičnog zakona bio dužan da u žalbenom postupku preinači prvostepenu presudu i na osnovu člana 354. tačka 3. ZKP prema okrivljenom M.C., odbije optužbu za krivično delo za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim. Drugostepeni sud to nije učinio, već je prvostepenu presudu potvrdio i na taj način povredio odredbe člana 103. tačka 5. KZ i člana 104. stav 6. KZ na štetu okrivljenog M.C.

Stoga je Vrhovni kasacioni sud, otklanjajući učinjenu povredu zakona, preinačio presude Osnovnog suda u Sremskoj Mitrovici 7 K. 643/10 od 01.06.2011. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu KŽ1 3176/11 od 05.04.2012. godine i na osnovu člana 354. tačka 3. ZKP prema okrivljenom M.C. odbio optužbu za krivično delo poreske utaje iz člana 229. stav 2. KZ („Službeni glasnik R.Srbije“ broj 85 od 06.10.2005. godine), dok je o troškovima krivičnog postupka odlučio shodno odredbi člana 197. stav 1. ZKP.

Sa iznetih razloga, na osnovu člana 30. stav 1. i člana 32. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“, br.116/08), a primenom člana 24. stav 7. ZKP i člana 425. stav 1. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Tatjana Milenković,s.r.

Dragiša Đorđević,s.r.